POKROK ZÁPADU

SEMI-WEEKLY EDITION.

Published by National Printing Co., 509-11 So. 12th St. — Tel. 1008.

Subscription, by mail, - $2.50 per year.

Vychází každé úterý a pátek.

Vydává - - - Národní Tiskárna

509-511 Jižní 12. ulice.—Telefon 1008.

Řídící redaktor: - - J. Rosický

Předplatné:

V místě s dodávkou do domu, bez přílohy.	$2.00
S přílohou	$2.50
Poštou pro Spojené Státy a Kanadu, bez Knihovny Americké	$2.50
S Knihovnou Americkou	$3.50
Do Čech bez přílohy	$3.00
S přílohou	$4.50

Každý předplatitel oprávněn jak k premii.

Ohlášky.

Drobné a různé ohlášky uveřejňujem pouze jen, když peníze k objednávce přiloženy jsou. Za drobné ohlášky obyčejné velikosti, nepřesahující palec, čítáme 75 centů za třikrát. Za ženitní ohlášení, blahopřání, úmrtí a jiná, stojí $1.00 za tři palce za každé uveřejnění. Nechť tedy přiloží objednávce tolik peněz, jak velkou ohlášku míti si přeje. Ceny ohlášek na delší dobu oznámí se ochotně na požádání.

Zásilky peněz

jsou nejbezpečnější, když se koupí na poště neb expresu "Money Order" a při něm se pošle. Též v registrovaném dopise, aneb poukázkou bankovní jest zásilka jistá. Kdo chce platiti "checkem" na bank, nechť přidá k šeku 10 centů více, proto že tolik musíme platit bance za kolekci, aneb ať koupí směnku (draft) na Omahu, Chicago neb New York. Na menší drobných peněz přijmeme též i 1- a 2-centové kolky. Všechny zásilky nechť jsou zaslány pod jednoduchou adresou pouze takto:

Pokrok Západu,
Omaha, Neb.

Omaha, Nebr., 15. září 1899.

VLÁDA BRAZILSKÁ PROTESTOVALA proti prodeji pozemků vévody Saského vládě německé. Braziliani se asi bojí Němců, nebo kde ti se uchytí, tam chtějí také vládnouti a brazilská vláda nechce, aby se jí německá za krátko míchala do řemesla.

STÁLE NOVÉ ZBRANĚ A NOVÉ LÁTKY výbušné se vynalézají na hubení lidí. Kdyby peníze na ničení lidí byly upotřebeny na jich zušlechtění, jak zcela jinak by ten život lidský vypadal. Pokud však národové si libují ve vojáctví, marně bychom očekávali od vlád, že války odstraní.

V CHICAGU SE TEDY JIŽ SEŠEL SJEZD protitrustový, v němž bude účast bráti asi 500 vyslanců různých států a korporací. Sjezd má prý připravených asi 50 různých řečí mimo porad, v nichž nikdo nesmí déle než 5 minut mluviti. Osvědčí se tu asi zase americké pořekadlo: "talk is cheap" (mluvení jest laciné), jen jestli dojde k činům. Trusty a kombinace jsou peněžní mocí a ta se nedá mluvením přemoci. Naproti organisaci kapitálu nechť se postaví organisace práce a pak se něco kloudného docílí.

VOJENSKÝ GUVERNÉR OSTROVA Portorica, gen. Davis, odhaduje částku peněz, potřebnou ku podpoře tamního lidu, na 1½ milionu dollarů. Píše, že musí býti živeno nejméně 25,000 lidí až do nové úrody, což potrvá přes 100 dní. Na ostrově není potravy téměř žádné a výdělek také žádný, lidé ti pak žijí z ruky do úst. Bude to ohromná práce, lidi ty jen nejnutnější potravou zaopatřiti a to má býti sehnáno dobrovolnými příspěvky ze Spoj. Států. Přijde nám tedy tato nová država hezky draho.

NAŠI VOJÁCI PŘIVÁŽEJÍ Z MANILY vedle slávy také ostudu. V Manile vycházející anglický časopis Freedom uveřejnil zprávu, že kapitán John O'Brien od wyomingského pluku, ač jest již šedesátník a ženat, svedl tam mladou dívku, již pak zanechal svému osudu. Dle toho by bylo patrno, že manilské ženy také na to dvojí sukno berou, jako všecky ostatní, když se mladá holka nechá svésti 60-letému dědkovi. Při každém podobném případu jsou vždy vinni dva a tu je těžko říci, na které straně jest vina větší, zda na straně ženské, či mužské.

TEDY DEWEY JIŽ JEDE KU BÁŇHŮM americkým. V New Yorku jej čeká veliká sláva, pak ve Washingtonu a kdyby měl každému dalšímu pozvání vyhověti, nebyl by ani za rok hotov se vší tou slávou. Jen ale jestli to vše chudák starý předrží. Bude se mu asi muset dáti tělesná stráž, která by zadržovala všecky ty, již by si přáli mu jen rukou potřásti. V New Yorku jest již přihlášeno přes 30,000 mužů uniformovaných, kteří chtějí bráti podílu na uvítání Deweyho a těch neuniformovaných bude bez počtu. Vítěz manilský by se měl také modliti: "Pane, chraňte mne před přáteli, před nepřáteli se uchráním již sám."

DO OMAHY VRÁTIL SE Z ALJAŠKY Mark Pollock, který v nehostinných těch krajích strávil plné dva roky. Cestoval z Dawson City na příč neznámé té země k zálivu Prince Viléma a přinesl sebou mnohá vyobrazení, jakož i výrobky indianské. Pan Pollock popisuje krajinu tu co plnou zajímavostí a krás přírodních, ale nebezpečnou pro dobrodruhy. Zlata se tam nalézá dosti, ale dobývání jeho jest obtížné. Aljaška však má ještě jiného přírodního bohatství hojnost. — Všecko je to hezké, ale pracovitý člověk dobyde si všude poklady z přírody, aniž by potřeboval dávati život svůj v sázku.

ZE SEVERNÍ AFRIKY DOŠLA ZVĚST, že tam byla povražděna francouzská misijní výprava, vedená knězem Foureau. Takové zprávy docházejí často ze všech částí povrchu zemského a přece jsou stále vysílány nové misijní výpravy do všech končin světa. Proč pak ti zbožní křesťané nenechají na pokoji národy, jinou víru vyznávající, a neobrátí své úsilí na zlepšení hmotných i duchovních poměrů národů křesťanských? Vždyť jsou ve všech zemích křesťanských dosud miliony lidí, kteří by potřebovali povznešení a zušlechtění, aby mohli bráti činného podílu na tak zvané křesťanské civilizaci.

STŘEDOAMERICKÁ REPUBLIKA NICAragua vyslala do Washingtonu nového zástupce, señora Luise Coreu. Ten byl srdečně uvítán a vyslovil se presidentovi, že vlast jeho si přeje vejíti v bližší obchodní styky se Spoj. Státy. Patrně že strašáky, pouštěné na latinské republiky americké, neúčinkují, ale bohatství země naší má na ně větší přitažlivost. Nebude to asi dlouho trvati, že si budou jedna po druhé přáti připojení k této zemi, aby mohli používati výhod, plynoucích ze svobod tohoto národa. Dobrovolné připojení k této zemi bude vždy vítáno, ale násilné připojování trpěno nebude.

VÁLEČNÝ ODBOR WASHINGTONSKÝ uveřejnil zprávu o stavu obchodu vývozního a dovozního mezi Spoj. Státy a nově získanými ostrovy, Kubou, Portorikem a Filipiny. Ve zprávě té se uvádí, jak ve fiskálním od července r. 1898 do července 1899 ohromně vzrostl vývoz i dovoz náš se zeměmi těmi. Odbor vojenský však neudává, jak mnoho z obchodu toho připadá na naše vlastní vojsko. Na ostrovech těch jest třicet tisíc mužů amerického vojska, kteréž dováží velkou část svých potřeb ze Soustátí a také zase posílá sem mnohé věci památeční neb vzácné svým přátelům. Jestliže se obchod s ostrovy těmi rozmnožil, stalo se to jistě jen na útraty národa Spoj. Států.

Národní pomlouvači.

V jižní Americe panuje veliký strach před rozpínavostí Spojených Států, jako by tyto usilovaly o pohlcení celé střední a jižní Ameriky. Každý krok vlády naší se střeží a vše se vykládá tak, jakoby každé chvíle hrozilo největší nebezpečí republikám jihoamerickým od mocné sousedky severoamerické. V Brazilii se mluví o tom, že Bolivie uzavřela tajnou smlouvu se Spojenými Státy, dle níž jim má býti přenecháno území horního Amazonu, bohaté na pryžové stromy, o něž panuje spor mezi Brazilií a Bolivii.

Plavba válečné dělovice americké, Wilmingtonu po Amazonu a Orinoku až daleko do vnitrozemí jihoamerického byla též podezřívána, že je to výprava vyzvědačská pro příští válku. Velitel Todd dělovice Wilmington neměl jiný účel než výzkumný, což dokázal úřadům brazilským, ale přece jen podezřívání nepřestalo. Všecky jiho a středoamerické časopisy ostouzejí Spojené Státy, jako by hledaly každé vhodné příležitosti ku zmocnění se zemí těchto. Nynější spojování se republik oněch má původ svůj jen ve strachu před severním mocným sousedem.

Toto ostouzení a podezřívání Spojených Států není však obmezeno jen na jižní Ameriku, ono bují po celé Evropě. Při vypuknutí války mezi Spojenými Státy a Španělskem neměli jsme mimo Anglii ani jediný národ evropský na své straně. Jen tu a tam některý radikální muž nebo časopis pronesl hlas nám přátelský, který však zanikl v tom všeobecném řevu protiamerickém jako hlásek malého dítka. A dnes ještě se ozývají různé hlasy v časopisectvu evropském, ostrouzející tuto zemi a národ její.

Avšak podívejme se do svého nejbližšího okolí — kterak to tu vypadá? Nejsou to v první řadě synové tohoto národa, kteří zem tuto ostouzejí a pomlouvají? Rozpomeňme se jen na ty různé novinářské články před válkou, kterak v nich líčeno bylo naše válečné loďstvo, naše vojsko? Dokazovalo se tu, že ty válečné lodi Spoj. Států jsou staré škopky, pasti na lidi, drahé a nebezpečné hračky atd — kdežto vojsko jak pravidelné tak miliční bylo líčeno co nejhorší na světě. To nebyli cizinci, co nás tak ostouzeli, to byli synové tohoto národa.

Nač se ale budeme ohlížeti po důkazech tak dalekých, prohlédněme si jen usnešení strany populistické na konvenci omažské roku 1892. V prohlášení zásad této strany "lidu" čteme:

"Poměry nás obklopující nejlépe dokazují oprávněnost naší činnosti. Shromáždili jsme se u prostřed národa, přivedeného na pokraj mravní, politické a hmotné záhuby. Korupce ovládá hlasovací osudí, ovládá kongres, legislatury a zasahá i na soudcovskou stolici. Národ jest demoralisován. Státy byly donuceny k osamocení voličů u volebních osudí, aby zamezeno bylo všeobecné zastrašování a podplácení jich. Časopisy jsou z největší části podplaceny nebo znásilňovány, veřejné mínění umlčováno, obchod ničen, domoviny naše jsou zadluženy, dělnictvo ožebračeno a půda se soustřeďuje do vlastnictví kapitalistů. Dělnictvu se odpírá právo organisace k sebeobraně; dovoz ožebračeného dělnictva cizího snižuje mzdy; armáda najatých žoldnéřů zákony neuznávaných byla zřízena ku postřílení lidu pracujícího, který rychle klesá na stupeň evropský. Ovoce práce milionů jest drze ukradeno, aby bylo nahromaděno v obrovské bohatství jednotlivců v míře nikdy nebývalé, kdežto vlastníci tohoto bohatství opovrhují republikou a ohrožují svobodu její. Z této vládní nespravedlnosti povstávají pak dvě třídy národa: tuláci a milionáři."

Po přečtení tohoto prohlášení strany populistické si představme, kdyby něco podobného se vyskytlo v časopisech zahraničních, jak by asi na to hleděl celý národ této země. Kdyby se psalo v cizině, že Amerikáni jsou národem žebráků, úplatných politikářů, zlodějů a násilníků — co by asi říkali titéž populisté a jejich časopisy, od nichž ono prohlášení přišlo? A pak uvažme, když taková lamentace strany národní přijde do časopisů celého světa, co si národové jiní o nás pomyslí? Nevede to k opovrhování nejen zemí a národem Spojených Států, nýbrž i k opovrhování veškerými institucemi republikánskými?

Veškeré pomluvy a ostouzení národa této země vzniká doma, odkud se za hranice převáží. Tupení a snižování celého našeho života národního, politického a hospodářského zaviňuje politika. Strana, která se vlády domahá, hledí vše, co pod stranou vládní bylo vykonáno, zostuditi, snížiti, zošklivíti národu, aby se mu co spasitelka mohla představiti. To škodí zemi této před cizinou, která beztoho pohlíží se záštím a zlobou na národ Spojených Států, poněvač vyniká téměř ve všech oborech nad národy staré. Chceme-li aby nás cizina ctila, ctěme se napřed sami. Navykejme si důstojné a vážné agitaci politické, zanechme onoho vzájemného ostouzení se a pak si získáme vážnosti celého světa.

— Ze Schuyler došla zpráva, že se tam zastřelil starý Čech, jménem Narovec, na cestě ku farmě Jana Novotného. Byl na návštěvě přátel v Butler Co., odkud se vrátil v pondělí a v noci na to byl nalezen mrtev. V hlavě měl pět střelných ran a někteří ze sousedů myslí, že se sám nemohl tolikráte střeliti. Má prý v Čechách syna, který jest ve škole a jemuž otec posílal prostředky na studie, zde však neměl blízkých příbuzných.

Viděti naším citem.

Jeden lékař tvrdí, že vidíme svým citem. V tom jest více pravdy než mohou postihnouti ti, kdož nepřemýšlí. Na příklad vezměme muže neb ženu se slabým žaludkem, kterýž nemá moci aby krví dodal výživy jak toto potřebuje. Tělo jest plno jedovatých šlaků. Špatná krev provádí mozkem a onemocňuje jej a trpitel jest úplně nesnesitelným stížen co s jakýmsiby kvašy, ba i duševního ohledu. Přistoupí pak Hostetter's Stomach Bitters odstraňují tento přítomnost a vnucují jest, že tato šlaků tělo a zmocňuje žaludek. Přistoupení tohoto vnitřní tělesné tvrdí [illegible]

Soukromé a společné vlastnictví.

Všichni opravcové společenských poměrů se dělí ve dva hlavní tábory. Jedni dokazují, že nynější nesrovnalé poměry společenské se dají lépe upraviti jen na základě socialismu, či společného vlastnictví, druzí však tvrdí opak toho dokazujíce, že individuelní či soukromé vlastnictví lépe téhož cíle dosáhne. Každá z těchto dvou stran má pro své náhledy mnoho důvodů podstatných, z nichž lze čerpati mnohé poučení.

Hlavním argumentem socialistů jest, že veškerá výroba se nejlépe vyplácí ve velkém, následkem čehož velký kapitál hubí malý a soustřeďuje se stále více v rukou málo jednotlivců. Při tomto procesu, jak dokazuje Marx, nastane doba, že celí národové budou proletáři a jen málo jednotlivců bude vlastnit veškeré obživné prostředky. Tu pak národ či stát musí sáhnouti k vyvlastnění těchto boháčů a musí majetek jejich spravovati ve prospěch celého národa.

Dnes již můžeme pozorovati, že tato socialistická tendence se stále šíří. Některé státy vlastní železnice a telegrafy, někde jest stát již nyní výrobcem, jako v Rakousku, kde stát vlastní výrobu tabáku. Některá města mají vlastní dráhy pouliční, plynárny, elektrárny, vodovody, ano i dílny na výrobu potřeb obecných. Tu pak se na základě nabytých zkušeností dovozuje, že se zařízení podobné vyplácí a žádá se, aby byla všeobecně provedena. Odpůrcové socialismu však mají také své důvody po ruce a dokazují na základě zkušeností nabytých, že závody podobné v rukou vlády neb správy obecné jsou příliš drahé. Jednotlivci podobné závody vlastnící počínají si šetrněji, hospodárněji, dodávají své výrobky obecenstvu laciněji než závody obecní a ještě při tom mají značný výdělek.

Nechceme tuto probírati a zkoumati blíže argumenty obou těchto stran, poněvač víme, že každá si vybere doklady takové, které zásadám té které strany jsou příznivy. Chceme tuto poukázati na hlavní bod a sice soutěž, či volnou konkurenci. Socialismus chce soutěž odstraniti, individualismus chce ji na nejvyšší stupeň vyvinouti. V tomto bodu se podstatně liší obě strany a jest především nutno uvážiti otázku, je li soutěž prospěšná či škodná.

Soutěž je životní síla, která žene člověčenstvo v před. Ona řídí veškeré snahy po zdokonalení, po pokroku! Odstranění soutěže znamenalo by umrtvení podnikavosti, vynalézavosti, pokroku vůbec. Monopol, ať státní či soukromý, vylučuje veškerou soutěž a nedopouští v oboru svém žádných oprav, žádného pokroku. Představme si nyní, že by dle nauky socialistické stát či celek vlastnil vše, jedotlivec pak ničeho. Nemusel by v takové společnosti nastati úpadek všeobecný? Společnost by se starala o o výchovu a zaopatření dítek, o zdraví a zaopatření práce neschopných. Každý pracující by obdržel svůj díl z výnosu práce společné, jejž by jinak zužitkovati nemohl, leč aby jej strávil. Úspory by byly zbytečné i nemožné. K čemu by se lidé namáhali a co by z toho měli ti, kteří by své schopnosti pro dobro celku využitkovali? Všichni příslušníci takovéto společnosti by žili jako nějací pensisté nebo klášterníci bohatě nadaného kláštera. O všecky potřeby jejich by bylo postaráno, takže by nepotřebovali pracovati než nějakou tu hodinu denně.

Nedá se však upříti, že v zařízení socialistickém či společenském spočívá přece nějaké dobro. Vidíme to na laciné a výborné dopravě poštovní. Psaní a malé balíčky dopravuje pošta za pár centů do vzdálenosti tisíců mil za což by expresní společnost požadovala částku mnohdy desateronásobnou. Dále školní soustava ve všech zemích civilisovaných jest také zařízením socialistickým. Takto se poskytuje možnost i dítkám chudých rodičů, aby své vlohy vyvinuly. A v tomto ohledu se jde ještě dále. V mnohých obcích se zaopatřuje dítkám chudých rodičů obuv i oděv, aby školu navštěvovati mohly. Dávají se jim obědy, aby o hladu ve škole seděti nemusely.. Udělují se všeliká stipendia, podpory nadaným chudým žákům, aby i vyšší ústavy školní navštěvovati mohli. Na střední ústavy se vyvíjejí ústavy pro slepé a hluchoněmé, aby se i jejich schopnosti vyvinuly a oni stali se užitečnými členy lidské společnosti. To vše jest socialismus, který se osvědčil a na jehož výhody poukazují jeho zastancové.

Na základě těchto nabytých zkušeností se socialismem žádá se o jeho rozšíření i na jiné obory. Zde ve Spoj. Státech nabývá velké obliby požadavek, aby železnice, telegrafy a telefony byly vyvlastněny státem, pouliční dráhy, plynárny, elektrárny, vodovody atd. zase obcemi. Tu se pak nejvíce používá pádných argumentů pro a proti od obou směrů socialních. Jedni dokazují, že by zařízení takové bylo škodlivé, jiní zase líčí prospěch jeho. Obě strany mají hojnost dokladů pro svá tvrzení, neboť někde se podobné obecní zřízení osvědčilo, jinde však nikoliv. Zkušenost však učí, že se obecné závody daří tam, kde mají soutěž. Pakli vedle společenských závodů jsou i soukromé, takže obé mohou spolu soutěžiti, pak ovšem záleží oběma na tom, aby jedny nad druhé vynikly. Tu spatřujeme, že soutěž jest nevyhnutelná. Zařízení socialistické bez soutěže by čelilo ku zkáze, k úpadku, kdežto zařízení takové, při němž není soutěž vyloučena, vede k pokroku, ku prospěchu člověčenstva.

Nezdar všech komunistických či socialistických osad lze připsati na účet volné soutěže. Tam, kde osada taková konkurovala s ostatním světem, neobstála v soutěži a rozpadla se. Členům osad těch se vedlo ponejvíce dobře, osada zkvétala, ale individuelní volnost v zápasu o existenci byla vyloučena, což každou obec podobnou rozbilo. Nebylo v ní soutěže a členové se uchýlili tam, kde ji stávalo, kde mohli své individuelní vlohy uplatniti. Proto se vyslovil Cabet, zakladatel podobných osad v Americe, že by musela býti komuna založena daleko od civilisace lidské, v pustině, aby obstála. Mají-li komunální závody prospívati lidstvu, musejí podléhati soutěži soukromých závodů podobných, z čehož vysvítá, že žádný z nynějších směrů socialistických neopanuje výhradně, nýbrž že oba vedle sebe budou pracovati pro dobro člověčenstva.

NEBRASKA.

— Nejlepší doutníky jsou Porto Rico, jež vyrábí V. Pospíšil ve Wilber, Neb. — Zkuste je. 79tf

— Farma o 160 akrech, 2 míle od Linwood, na prodej za mírných podmínek. Hlaste se u Emil Folda, Linwood, Neb. dt88tf

— Creighton bude co nejdříve spojeno telefonem s ostatním světem. Od linie mezi Aberdeenem a Sioux City má vésti odbočka do Creightonu.

— V Hartingtonu zahájena byla 12. září okresní hospodářská výstava Cedar Co. Vystavených předmětů jest množství nebývalé a lidu se sešlo také mnoho.

— V Hastings bude znovu k odhlasování předložen návrh, aby se město mohlo vydlužiti $20.000 k účeli zařízení vlastní elektrárny. Volba ta ustanovena jest na 6. listopadu.

— V okolí West Pointu byl v noci na 12. t. m. v nížinách mráz, který však nenadělal žádných škod. Kukuřice pozdní doschla minulými parny a na ostatních plodinách mráz neuškodil také.

— T. Duda v Linwood Neb., má na skladě vázací provázek, pumpy, větrníky, vozy, kočáry a vše, co k hospodářství se potřebuje. Krajané učiní dobře, když se u něho přihlásí, než budou jinde chtít koupiti. dt75tf

— Z Fremontu se oznamuje, že cukrovka tam sázená utrpěla značnou škodu housenkami, které valnou část listí sežraly. Nyní byla cukrovka zkoušena a shledáno, že ona, od housenek ožraná, má sotva polovici cukernatosti co ona nepoškozená.

— Ve Wahoo odbývána byla 12. září republikánská okresní konvence, v níž navržen byl za okresního pokladníka Saunders Co. krajan F. J. Pollak z Prague. Doufáme, že krajané okresu toho se všemožně přičiní, aby pan Pollak také byl zvolen.

— Nedaleko Fremontu byla nalezena v řece mrtvola slečny Matzenové, asi 24leté dcery farmáře Matzena z Hooper. Není pochybnosti, že spáchala samovraždu, neboť otec její zemřel asi před dvěma léty vlastní rukou, zastřeliv se v Omaze.

— V Union zatčen byl už po druhé Mead Rutherford pro prodávání lihovin bez úředního povolení. Konstabl McKain vedl zatčeného do vězení v Plattsmouthu, cestou ale mu Rutherford utekl a naléza prý se na cestě do svého domova v Iowě.

— V Sydney, Neb., mají jen jednoho vojáka, který se vrátil z Filipin s prvním plukem, ale toho náležitě oslavili. Je to Frant. Bordwell, jemuž na uvítání celé město udělalo slávu velikou. Vojáci rukovali, spíče se dělaly, muzika hrála, jedlo a pilo se na počest jediného vojáčka.

— V Ord navržen byl od strany populistické za okresního písaře krajan Frank Koupal, který již o posledních volbách značný počet hlasů získal. Doufáme, že tentokráte se panu Koupalovi podaří dosáhnouti toho, co mu o předešlé volbě jen málo hlasy ušlo.

— V Plattsmouthu se pustil přes železniční most J. Kittell z Iowy za tmavé noci, ale spadl s výše asi 40 stop na skaliska. Přivolaný lékař neshledal na něm těžké zevní poranění, avšak ku vědomí nemohl býti přiveden, z čehož se soudí, že utrpěl vnitřní poranění. Kittell jest očním lékařem a vystudoval na medicínské koleji Rushově.

— V Beatrice pohnáni byli dva chlapci, Craig a Vitovski před soud, že chtěli stroskotati vlak dráhy Rock Island. Narovnali na trať pražce, čímž měl býti vlak rozbit, ale nepovedlo se to. Teď byli odkázáni každý pod zárukou $300 k soudu distriktnímu. V podniku tom má býti zúčastněno ještě více hochů, kteří však dosud obžalovani nebyli.

— Nedaleko Hastings podnikla paní Hockingová dobrovolnou smrt upálením. Byla na mysli pomatena, neb měla utkvělou myšlénku, že manželi jejímu hrozí smrt, od níž jej může vysvobodit vlastní smrtí. V nestřežené chvíli se polila gazolínem a zapálila. Křikem dětí přivolaný soused sice uhasil hořící šaty na pí. Hockingové, ale popáleniny její byly tak strašné, že druhého dne zemřela.

— Dráha Burlingtonská dopomáhá značně ku zalidnění západní části Nebrasky stavěním nových odboček. Nyní již se staví nová trať od Alliance, Neb. ku severnímu údolí řeky Platte, kdež povstane nové město Bridgeport. Odtud pak povede jiná odbočka směrem severozápadním, podél níž povstane asi 6 nových městeček v Nebrasce a tři ve Wyomingu. Poptávky po místech stavebních v těchto nových městech jsou již nyní četné, poněvač se v krajích těch očekává dobrý obchod. Pozemky v okolí řeky Platte jsou zavodňované a k účelům rolnickým zvláště způsobilé, tak že krajina ta během roku slibuje býti jednou z nejbohatších ve Spoj. Státech.

— V Crete odbývány byly minulou neděli státní závody sokolské, na nichž podílely se následující jednoty: Omaha, dvěma četami, Crete, dvěma četami, Prague, jednou četou, Schuyler, dvěma přeborníky, Linwood též a South Omaha jedním přeborníkem. V sobotu večer odbývána byla schůze, které účastnili se všichni přeborníci i soudcové. Předsedou této schůze zvolen byl Sokol J. Jeništa a tajemníkem Sokol F. R. Fiala. Soudci zvoleni byli následující Sokolové: J. H. Brt, Jos. Černý a Jos. Šimeček, všichni z Wilber, Rudolf Havelka z Omahy, F. Hrdý z Milligan, Dočekal z Linwood, Kostlán z Fremont. — Závody započaly v neděli ráno o deváté hodině a účastnily se jich ve vyšším oddělení dvě čety, omažská a creteská, v nižším oddělení pak zastoupeny byly čety čtyři, omažská, creteská, prague-ská a milliganská. Závody trvaly až do 4. hodiny odpolední a výsledek jejich jest následující: *Vyšší oddělení*: 1. četovou cenu obdržela T. J. S. Omaha, získavši 1894½ bodů. 2. četovou cenu obdržela T. J. S. Crete, získavši 1824½ bodů. 1. přeborník J. Kovářík z Crete, 384½ bodů. *V nižším oddělení*: 1. četovou cenu obdržela T. J. S. v Prague, dosáhnuvši 1826 bodů, druhou cenu T. J. S. Crete, 1725 bodů, třetí cenu T. J. S. Omaha, 1628 bodů, čtvrtou cenu T. J. S. z Milligan, 1587½ bodů. Prvním přeborníkem byl Tomáš Vlasák z Prague, 343 bodů.